

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.06.2001
KOM(2001) 294 endelig

2001/0133 (COD)
2001/0134 (COD)

Forslag til

RÅDETS OG EUROPA-PARLAMENTETS FORORDNING

om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift

Forslag til

RÅDETS OG EUROPA-PARLAMENTETS DIREKTIV

**om ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem
medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og
indirekte skatter**

(Forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Hvad angår merværdiafgift, findes der to forskellige retsgrundlag, som giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, direktiv 77/799/EØF¹ om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter og forordning (EØF) nr. 218/92² om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms).

Da direktiv 77/799/EØF blev vedtaget, omfattede dets anvendelsesområde ikke merværdiafgift, men var begrænset til indkomst- og formueskatter. Udvidelsen til moms var en følge af direktiv 79/1070/EØF³.

Direktivet danner et retsgrundlag for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne udveksling skal dog foregå via de "kompetente myndigheder". Informationsudvekslingen kan således ikke foregå direkte mellem to forvaltninger i to forskellige medlemsstater.

Der er fastsat tre kategorier af informationsudveksling, dvs. udveksling af oplysninger om enkeltsager, automatisk udveksling af oplysninger og uopfordret udveksling af oplysninger. I direktivet er der ikke fastsat noget præcist om moms for så vidt angår de to første kategorier. Der nævnes blot muligheden for at indgå bilaterale aftaler mellem medlemsstater. Indtil dato er der imidlertid kun undertegnet ganske få bilaterale aftaler om organisering af en sådan udveksling af oplysninger inden for området moms. I direktivet er der desuden fastsat mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at repræsentanter for den anmodende medlemsstat kan være til stede for at deltage i visse former for kontrol. Hidtil er det dog kun få medlemsstater, der har gjort brug af denne mulighed.

Ophævelsen den 1. januar 1993 af de skattemæssige grænser mellem medlemsstaterne gjorde det nødvendigt at styrke det administrative samarbejde. Forordning (EØF) nr. 218/92 blev således vedtaget for at supplere bestemmelserne i direktivet fra 1977 og på den måde indføre et intensiveret system for udveksling af oplysninger udelukkende om levering og erhvervelse af varer inden for Fællesskabet.

Den vigtigste fornyelse af forordningen fra 1992 er indførelsen af en elektronisk database (VIES-systemet⁴) og automatisk meddelelse til alle de andre medlemsstater om den samlede mængde leveringer inden for EU til afgiftspligtige, der er registreret i disse medlemsstater, samt de tilsvarende momsregistreringsnumre. Hvis det viser sig, at de oplysninger, der er til rådighed i databasen, ikke er tilstrækkelige, kan der anmodes om supplerende oplysninger i henhold til artikel 5 i forordningen.

---

¹ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

² EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

³ EFT L 331 af 27.12.1979, s. 8.

⁴ Momsinformationsudvekslingssystem (VIES-systemet).

2. EN RETLIG FORANSTALTNING, SOM IKKE SVARER TIL UDFORDRINGERNE PÅ DET INDRE MARKED

De embedsmænd, som har til opgave at foretage kontrollen i medlemsstaterne, og Kommissionen finder, at VIES-systemet og det forstærkede administrative samarbejde, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 218/92, er gode redskaber til kontrol. De oplysninger, der således udveksles automatisk eller på anmodning, og som stammer fra sammenfattende erklæringer fra de afgiftspligtige personer, foreligger dog ikke på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt og kan ikke udveksles så hurtigt, som det er nødvendigt. De giver således ikke mulighed for at bekæmpe svig effektivt. Den kontrol, der foretages efterfølgende, indtræffer i mange tilfælde for sent, og formålet med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 218/92 har aldrig været at behandle enkelttilfælde af svig, som på grund af deres art forekommer "her og nu". Hertil kommer, at forordningens anvendelsesområde ikke dækker alle transaktioner, som kunne gøres til genstand for svig. Forordningen vedrører kun leveringer og erhvervelser inden for Fællesskabet og f.eks. ikke indenlandske leveringer eller leveringer af tjenesteydelser. Da de fleste momssvigmekanismer kombinerer transaktioner inden for Fællesskabet med indenlandske transaktioner, er skatte- og afgiftsforvaltningerne nødt til at udnytte andre retlige instrumenter.

Derfor anvender medlemsstaterne primært direktiv 77/799/EØF som retsgrundlag for samarbejdet i sager vedrørende svig. Da direktiv 77/799/EØF imidlertid oprindeligt blev udtænkt med henblik på udveksling af oplysninger i forbindelse med direkte beskatning, blev det ikke udformet med det sigte at imødekomme det specifikke behov for et styrket samarbejde inden for området moms efter etableringen af overgangsordningen fra den 1. januar 1993.

Direktivet danner i dag en alt for svag ramme for et virkelig effektivt samarbejde; dets svaghed består især i, at det er alt for centraliseret, ikke tilstrækkeligt effektivt og alt for uklart.

Samarbejdet er alt for centraliseret, idet der er i alt for få tilfælde er direkte kontakt mellem de lokale kontorer eller mellem de nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via centrale forbindelseskontorer. Dette er både en kilde til begrænset effektivitet, for ringe udnyttelse af embedsmændene og alt for lange frister.

Samarbejdet er heller ikke tilstrækkeligt intensivt, idet der ud over VIES-systemet sker alt for lidt automatisk eller spontan udveksling af oplysninger, som er relevante for afsløring og forebyggelse af svig i samhandelen inden for Fællesskabet.

Der mangler også klare regler for samarbejdet på en lang række områder (bl.a. hvad angår udenlandske embedsmænds tilstedeværelse ved kontrol, muligheden for at organisere multilateral kontrol, eller hvordan man kan bruge oplysninger, der meddeles af en anden medlemsstat).

Den rapport, som Kommissionen forelagde den 28. januar 2000 i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1553/89⁵, og arbejdet i Rådets ad hoc-gruppe "skattesvig" viser tydeligt, at hvis den eksisterende ordning skal

---

⁵ KOM(2000) 28 endelig.

opretholdes, må den følges af en forpligtelse til at styrke midlerne og bestemmelserne om kontrol og administrativt samarbejde på en effektiv måde.

Kommissionen konkluderede i den henseende i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om strategi til forbedring af moms-systemet i det indre marked⁶, at de eksisterende retlige fællesskabsinstrumenter for administrativt samarbejde og gensidig bistand burde styrkes. Rådet opfordrede således af samme grund den 5. juni 2000 Kommissionen til at fremsætte forslag så hurtigt som muligt om alle de henstillinger, der er opnået enstemmighed om i ad hoc-gruppen.

3. TO RETSGRUNDLAG ER DESUDEN EN KILDE TIL UNØDVENDIGE KOMPLIKATIONER OG TIL STOR SKADE

Ud over disse utilstrækkeligheder og mangler har det i praksis vist sig, at to forskellige retsgrundlag for det administrative samarbejde på momsområdet i sig selv er en kilde til komplikationer for systemets funktion.

Forordningen gælder kun for leveringer og erhvervelser af varer inden for Fællesskabet. Hvad angår levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet og andre moms-transaktioner, er det nødvendigt at tage direktivets bestemmelser i brug.

Der gælder imidlertid forskellige gennemførelsesbestemmelser for disse to instrumenter. Fristerne for indgivelse af anmodning er forskellige, og den brug, der kan gøres af de modtagne oplysninger, er ikke den samme.

I overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen har medlemsstaterne endvidere oprettet centrale forbindelseskontorer, som primært har ansvaret for udveksling af oplysninger i medfør af forordningen. I visse medlemsstater er det dog forskellige forvaltninger, der er ansvarlige for udveksling af oplysninger i henhold til direktivet. Det betyder, at der ikke er skabt synergi mellem forordningen og direktivet med henblik på moms-kontrol. Flere medlemsstater er således meget strikse med hensyn til, hvilken type oplysninger momsmyndighederne kan anmode om i henhold til forordningen og direktivet, og afviser ofte bistandsanmodninger af rent formelle grunde.

Endelig står det klart, at to forskellige retsgrundlag for det administrative samarbejde på momsområdet udgør et virkeligt problem, idet visse transaktioner betragtes som tjenesteydelser i nogle medlemsstater, mens der er tale om varer i andre.

Kommissionen finder derfor, at to forskellige retsgrundlag har negativ indvirkning på udnyttelsen af samarbejdet om moms-kontrol. Den foreslår derfor en skærpet retlig ramme (en ny forordning, som erstatter, styrker og moderniserer bestemmelserne i forordningen fra 1992 og også omfatter bestemmelserne i direktivet fra 1977), som åbner mulighed for at intensivere samarbejdet, hvilket i vore dage er absolut nødvendigt med henblik på bekæmpelse af momssvig.

Formålet med en sådan reform er at skabe samspil mellem de administrationer, der er ansvarlige for anvendelsen og kontrollen af moms, således at grænserne mellem skatte- og afgiftsforvaltningerne ophæves, og embedsmændene arbejder sammen, som om de tilhørte en

---

⁶ KOM(2000) 348 endelig.

og samme forvaltning. Det kan ved første blik synes at være et ambitiøst mål, men det er en absolut nødvendighed over for svindlerne, som ikke kender nogen grænser.

4. FORKLARING TIL FORSLAGET TIL FORORDNING

For at styrke det administrative samarbejde på momsområdet foreslår Kommissionen dels, at man styrker de retlige foranstaltninger i forordning (EØF) nr. 218/92, og dels, at man indfører bestemmelserne fra direktiv 77/799/EØF i forordningen. Dette forslag skaber en eneste retlig ramme, som definerer klare og bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne. Denne ramme foreskriver navnlig mere direkte kontakter mellem de forskellige forvaltninger for at gøre samarbejdet mere effektivt og hurtigere. Den giver også mulighed for en hurtigere og mere effektiv udveksling af oplysninger mellem administrationerne og mellem disse og Kommission, således at svig kan bekæmpes mere effektivt. Til samme formål vil det være nyttigt, om medlemsstaterne på frivillig basis har mulighed for at meddele Kommissionen alle andre oplysninger, herunder oplysninger om bestemte tilfælde. Kommissionen vil være forpligtet til at meddele disse oplysninger til de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater, som oplysningerne endnu ikke er blevet sendt til. Formålet med dette forslag er at udforme et effektivt system for gensidig bistand og udveksling af oplysninger, som kan sikre, at momsordningen fungerer korrekt. Forslaget giver Kommissionen en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men giver den ikke opgaver i praksis med hensyn til opsøgning og bekæmpelse af svig. Problemet med momssvig bør finde sin løsning på fællesskabsplan og bekæmpes ved en fælles foranstaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Medlemsstaterne har det umiddelbare ansvar for, at det fælles merværdiafgiftssystem kan fungere, medens Kommissionen bør optræde som koordinator og anspore til aktioner på området. Det er grunden til, at Kommissionen på grundlag af artikel 280 i EF-traktaten vil forelægge et særskilt forordningsforslag, som indeholder særlige bestemmelser angående svig, hvorefter Kommissionen skal optræde som koordinator på fællesskabsplan i forbindelse med udvekslingen af oplysninger.

4.1. Kapitel I: Almindelige bestemmelser

4.1.1. Artikel 1: Mål (artikel 1 i forordning (EØF) nr. 218/92)

Artiklen ændres således, at den dels afspejler, at forordningen for fremtiden har et meget bredere anvendelsesområde end blot transaktioner inden for Fællesskabet, og dels at forordningen for fremtiden også foreskriver de regler, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med Kommissionen.

Artiklen viser desuden, at denne forordning ikke berører anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidig bistand på det strafferetlige område.

4.1.2. Artikel 2: Definitioner (artikel 2 i forordning (EØF) nr. 218/92)

På grund af nyskabelserne i forordningen vil det være nødvendigt at supplere med visse definitioner som "territorial forvaltning", "struktureret udveksling", "automatisk udveksling", "ad elektronisk vej" og "administrativ undersøgelse". Andre definitioner er tilpasset lidt. Hvis forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF

hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse ydelser, der leveres ad elektronisk vej, vedtages (KOM(2000) 349 endelig udg. af 7. juni 2000), vil en henvisning til den nye litra f) i sjette direktivs artikel 9, stk. 2, blive indføjet i definitionen af levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

4.1.3. Artikel 3: Decentralisering af det administrative samarbejde (ny bestemmelse)

I princippet skal al informationsudveksling foregå via den kompetente myndighed som omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 218/92 eller i artikel 1 i direktiv 77/799/EØF. Når denne procedure ikke overholdes, betragtes de udvekslede oplysninger som ugyldige og kan ikke bruges imod svindleren.

Kommissionen er af den opfattelse, at der er fordele ved en direkte forbindelse mellem kontrollanterne eller mellem enhederne for bekæmpelse af svig, dvs. hurtigere udveksling af oplysninger, bedre gensidig forståelse af anmodningen om oplysninger, bedre motivation hos de involverede kontrollanter og intet spild af sparsomme ressourcer som følge af unødvendige anmodninger. Selv om det eksisterende retsgrundlag giver mulighed for at etablere direkte kontakt mellem kontrollanterne, har medlemsstaterne kun gjort ganske lidt brug af dette, og initiativerne på området er ofte af meget uensartet art, hvilket medfører uklare og uensartede procedurer.

Forslaget skaber således en klar retlig ramme for et decentraliseret samarbejde og sikrer samtidig, at de centrale forbindelseskontorer stadig spiller en vigtig central rolle.

Strukturen for artikel 3 er følgende:

- officielt skal udvekslingen af oplysninger fortsat foregå via de kompetente myndigheder, men det skal for fremtiden dreje sig om en eneste myndighed - som eventuelt kan holde kontrol med flere administrationer - i hver medlemsstat
- hver myndighed udpeger så et bestemt centralt forbindelseskantor som særlig ansvarligt for samarbejdet. Det centrale forbindelseskantor (som i øjeblikket findes inden for rammerne af forordningen) er grundlæggende ansvarligt for samarbejdet efter anmodning i tilfælde, hvor den anmodende myndighed ikke ved, hvilket lokalt kontor den skal henvende sig til, eller når anmodningen er stilet til et lokalt kontor, som ikke har kompetence til at behandle den, men det vil få en central rolle med at fremsende visse oplysninger automatisk og uopfordret
- hver myndighed udpeger også kompetente embedsmænd til udvekslingen af oplysninger, mindst en pr. territorial tjeneste. Naturligvis vil begrebet territorial forvaltning blive anvendt i hvert enkelt tilfælde af medlemsstaterne, idet situationen ikke er den samme i forhold til medlemsstaternes størrelse. Det er også nødvendigt at tilføje, at der også bør være en sådan kompetent embedsmand i de nationale kontrolltjenester, så længe de findes
- det er endelig fastsat, at der kan være direkte kontakter mellem andre embedsmænd, naturligvis på betingelse af, at oplysningerne sendes

sideløbende ad de kompetente myndigheders kanal (dvs. ved uddelegering via de centrale forbindelseskontorer eller de kompetente embedsmænd).

4.1.4. *Artikel 4: Konflikt med strafferetlige søgsmål (artikel 3 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Når de ønskede oplysninger vedrører sager, hvor repræsentanterne for medlemsstaternes nationale administrationer, der leder undersøgelsen, handler med mandat eller under retsmyndighedernes bemyndigelse, afvises informationsudvekslingen ofte eller forsinkes stærkt, med det resultat, at den administrative myndighed i den medlemsstat, der har indgivet anmodningen, ofte ikke er i stand til at iværksætte administrative eller strafferetlige procedurer i tide mod de svindlere, som handler på dens område.

I artikel 4 præciseres derfor medlemsstaternes forpligtelser inden for rammerne af den administrative gensidige bistand, når der er konflikt med strafferetlige søgsmål, samtidig med at reglerne for retligt samarbejde på strafferetsområdet overholdes.

4.2. **Kapitel II: Samarbejde efter anmodning**

4.2.1. *En retlig ramme, som er mere bindende*

Ifølge artikel 5 i forordning (EØF) nr. 218/92 er der i bestemte tilfælde mulighed for at anmode om supplerende oplysninger, navnlig vedrørende numre, datoer og beløb på fakturaerne vedrørende bestemte transaktioner inden for Fællesskabet. For alle andre oplysninger må medlemsstaterne gøre brug af artikel 2 i direktiv 77/799/EØF, som meget generelt giver den kompetente myndighed i en medlemsstat mulighed for at anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om at meddele de oplysninger vedrørende en enkeltsag, som giver den mulighed for at foretage en korrekt fastsættelse af momsen. Den bistandssøgte myndighed har en frist på tre måneder til at besvare en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 5 i forordningen. I direktivet er der ikke fastsat nogen frist for besvarelse.

Der vil for fremtiden være skabt et eneste retsgrundlag i praksis ved et kapitel om udveksling af oplysninger på anmodning (hvad enten det drejer sig om supplerende oplysninger til oplysningerne i VIES-systemet eller andre oplysninger). Forslaget omdefinerer medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser og skelner mellem en anmodning om oplysninger (afdeling 1), en anmodning om administrative undersøgelser (afdeling 2), tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser (afdeling 4), anvendelse af samtidig kontrol (afdeling 5) og endelig en anmodning om meddelelse (afdeling 6). Afdeling 3 foreskriver en frist for meddelelse af oplysninger på tre måneder efter modtagelsen af anmodningen (og på en måned, når oplysningerne allerede foreligger), men omfatter også muligheden for at fastsætte andre frister i særlige tilfælde.

4.2.2. *Afdeling 1: Anmodning om oplysninger (artikel 5 i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 2 i direktiv 77/799/EØF)*

Artikel 5, stk. 1 og 2 svarer til artikel 2 i direktiv 77/799/EØF og artikel 5 i forordning (EØF) nr. 218/92 og vil for fremtiden være det eneste retsgrundlag for alle anmodninger om oplysninger.

I medfør af stk. 3 skal den bistandssøgte myndighed for at fremskaffe de oplysninger, der er anmodet om, forholde sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland. Dette stykke bør dog læses sammenholdt med artikel 36. I henhold til artikel 36 har den bistandssøgte myndighed ret til at nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger, når den administrative byrde er uforholdsmæssig tung, eller når den bistandssøgende myndighed ikke har opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder, eller når lovgivningen eller administrativ praksis i den medlemsstat, der er anmodet om at give oplysningerne, hverken giver sin skatteadministration beføjelse til at foretage disse undersøgelser, eller indhente eller anvende disse oplysninger til eget brug, eller når denne oversendelse vil være i modstrid med offentlig orden eller en handelspraksis. Anmodninger om oplysninger indgives ved hjælp af en standardformular. Da erfaringen viser, at det er en yderst lang proces, når femten medlemsstater skal blive enige om en standardformular, foreslås det, at den vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2 (forskriftsprocedure).

Endelig præciseres det i artikel 7, at der kan anmodes om oplysninger i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genpartier eller uddrag af sådanne dokumenter. Der fremsendes kun originaldokumenter, for så vidt de gældende bestemmelser i den bistandssøgte medlemsstat ikke er til hinder derfor.

4.2.3. *Afdeling 2: Anmodning om administrative undersøgelser (ny bestemmelse)*

I tilfælde af svig, navnlig når der er tale om simulerede eller fiktive transaktioner, er anmodninger om oplysninger på grundlag af artikel 5 ikke dækkende og giver ikke den bistandssøgende myndighed mulighed for at skaffe sig bevismateriale.

Det foreslås derfor, at den bistandssøgende myndighed får mulighed for at anmode den bistandssøgte myndighed om at foretage de nødvendige administrative undersøgelser vedrørende transaktioner, som er eller for den bistandssøgende myndighed forekommer at være i strid med momslovgivningen, og i forbindelse med hvilke beskatningen antages at finde sted på dennes område, samt vedrørende transaktioner, som kan give bevismateriale for en overtrædelse af momslovgivningen på den bistandssøgende medlemsstats område.

I medfør af artikel 9 forholder den bistandssøgte myndighed sig, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning af en anden myndighed i sit hjemland og under hensyn til de begrænsninger for udveksling af oplysninger, der er omhandlet i artikel 36 (se 4.2.2).

4.2.4. *Afdeling 3: Frist for indberetning (artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Efter Kommissionens opfattelse skyldes de alt for lange frister fortrinsvis, at den nuværende retlige ramme er alt for centralistisk. Det er grunden til, at den foreslår decentraliserede kontakter inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 3.

Den frist på tre måneder, der er fastsat ved artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 218/92 for meddelelse af de oplysninger, der anmodes om, ændres ikke. I tilfælde, hvor sådanne oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen dog til en måned. For særlige tilfælde, navnlig tilfælde af "karruselsvig" eller komplicerede kontroller, kan der fastsættes en anden frist efter den procedure, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2.

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at svare på anmodningen inden for den fastsatte frist, har den pligt til omgående at underrette den bistandssøgende myndighed om, hvorfor det ikke er muligt, og angive, hvornår den vil kunne besvare anmodningen.

4.2.5. *Afdeling 4: Tilstedeværelse af repræsentanter for skatteadministrationen i andre medlemsstater (artikel 6 i direktiv 77/799/EØF)*

Selv om der i FISCALIS-programmet⁷ er fastsat fællesskabsfinansiering til multilateral kontrol, giver forordning (EØF) nr. 218/92 ikke noget retsgrundlag for, at repræsentanter for skatteadministrationen kan være til stede i de andre medlemsstater. Endnu engang må medlemsstaterne gøre brug af de muligheder, der ligger i artikel 6 i direktiv 77/799/EØF. Der er faktisk blot tale om en mulighed i direktiv 77/799/EØF, som kun få medlemsstater har anvendt. I overensstemmelse med artiklen har nogle medlemsstater givet tilladelse til, at embedsmænd fra skatteadministrationen fra andre medlemsstater opholder sig på deres område. De fleste medlemsstater har imidlertid ikke fastsat denne mulighed i deres nationale lovgivning, og i praksis giver langt størsteparten af medlemsstaterne kun udenlandske embedsmænd lov til at være til stede ved kontrolhandlinger med den afgiftspligtige persons samtykke. Det er imidlertid usandsynligt at få et sådant samtykke, når formålet med kontrollen er at fastslå, om der er tale om svig. Desuden forbyder et lille antal medlemsstater endog formelt, at en embedsmand fra en anden medlemsstat deltager i en undersøgelse på deres område, idet de påberåber sig retlige problemer.

Det er imidlertid beklageligt, at skatteadministrationerne stadig er så skarpt opdelte inden for et enhedsmarked uden grænser for svindlerne, og at administrationerne føler det så vanskeligt for ikke at sige umuligt at "overskride" disse grænser. Det kan faktisk være yderst nyttigt, at kontrollanter fra en anden medlemsstat er til stede i de administrative kontorer og deltager i administrative undersøgelser, navnlig i tilfælde, hvor der er tegn på uregelmæssigheder eller grænseoverskridende svig af et betydeligt omfang i en eller flere medlemsstater; i tilfælde, hvor komplicerede forhold gør embedsmændenes tilstedeværelse ønskelig; eller ligeledes i tilfælde, hvor forældelsesfristen er nær, og hvor embedsmændenes tilstedeværelse kan fremskynde undersøgelsen. Det er grunden til, at artikel 13 i forslaget giver mulighed for, at repræsentanter for skatteadministrationen i en medlemsstat er til stede på en anden medlemsstats område, når de to medlemsstater ønsker det. Samtidig indføres der med artikel 13 og 14 en retlig foranstaltning, som præciserer alle parters rettigheder og forpligtelser, samt hvilke procedurer der skal følges af de nationale repræsentanter, som foretager undersøgelser i en anden medlemsstat. På den ene side omhandler artikel 13, stk. 1, det forhold, at repræsentanter for en medlemsstats skatteadministration er til stede i en anden medlemsstats administrative kontorer. På den anden side omhandler artikel 13, stk. 2, en retlig foranstaltning om tilstedeværelsen af repræsentanter, der er udpeget af den bistandssøgende myndighed til administrative undersøgelser hos afgiftspligtige personer. Disse artikler udgør således et retsgrundlag, som frigør skatteadministrationen fra forpligtelsen til at opnå den afgiftspligtiges samtykke.

---

⁷ Europa-Parlamentet og Rådets beslutning 888/98/EF af 30. marts 1998 om et fællesskabshandlingsprogram til forbedring af afgiftssystemerne i det indre marked (Fiscalis-programmet), EFT L 126 af 28.4.1998, s. 1-5.

4.2.6. *Afdeling 5: Anvendelse af samtidig kontrol (ny bestemmelse)*

Det er Kommissionens opfattelse, at samtidig kontrol bør indgå som en integreret del i medlemsstaternes normale planer for kontrol. For at tilskynde medlemsstaterne til at indføre samtidig kontrol i deres planer finansieres visse former for multilateral kontrol over Fiscalis-programmets budget. Beslutningen om Fiscalis udgør imidlertid ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger inden for rammerne af multilateral kontrol. Samtidig kontrol er grundlæggende en struktureret ramme for udveksling af oplysninger mellem flere skatteadministrationer. Derfor bør de kontrollanter, der deltager i en sådan kontrol, anvende et af de retsgrundlag, der giver mulighed for udveksling af skattemæssige oplysninger (direktiv 77/799/EØF eller forordning (EØF) nr. 218/92).

I dette forslag er der fastsat dels en principiel forpligtelse for medlemsstaterne til at gøre brug af samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol. Dels indføres der en bestemmelse, som præciserer alle parterets rettigheder og forpligtelser samt de store linjer i de procedurer, der skal følges. Artikel 16 gengiver bestemmelserne i eksisterende bilaterale aftaler på området.

4.2.7. *Afdeling 6: Anmodning om meddelelse (ny bestemmelse)*

Ifølge artikel 5 i direktiv 76/308/EØF⁸ er det muligt at meddele modtageren alle akter og afgørelser, herunder retlige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, som kommer fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig. Foreligger der endnu ikke en fordring, foreskriver den nuværende retlige ramme ikke meddelelse af akter og afgørelser fra andre medlemsstaters skatteadministrationer. Artikel 17 i dette forslag foreskriver derfor et klart retsgrundlag for en sådan meddelelse.

4.3. Kapitel III: Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

4.3.1. *Artikel 20-24: Struktureret og automatisk udveksling af oplysninger i risikosektorer (artikel 3 og 4 i direktiv 77/799/EØF)*

For at øge mulighederne for at opspore og forbygge svig i samhandelen inden for Fællesskabet bør medlemsstaterne også på fællesskabsplan udveksle andre oplysninger end VIES-data. Kommissionen har noteret sig, at selv om de fleste medlemsstater støtter ideen om øget udveksling af relevante oplysninger, sker dette sjældent. Med henblik på at øge mulighederne for at opspore og forebygge svig i samhandelen inden for Fællesskabet bør medlemsstaterne i det mindste udveksle oplysninger i følgende tilfælde:

- a) i situationer, hvor momsbetalingen skønnes at finde sted i bestemmelsesmedlemsstaten, og hvor kontrolsystemets effektivitet beror på de oplysninger, som oprindelsesmedlemsstaten giver

eksempel: Leveringer inden for Fællesskabet af nye køretøjer (motordrevne landkøretøjer, både og luftfartøjer som omhandlet i artikel 28 a, stk. 2, i

---

⁸ Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

direktiv 77/388/EØF) eller fjernsalg, som ikke er beskattet i oprindelsesmedlemsstaten

- b) i situationer, hvor der er mistanke om svig i den anden medlemsstat

eksempel: Tjenesteydelser inden for Fællesskabet af en art, som det antages er uregelmæssig (f.eks. fordi de ikke faktureres til deres faktiske modtagere) eller uoverensstemmelse mellem leveringer og indkøb inden for Fællesskabet (tilfælde, hvor de oplysninger, der er meddelt i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 218/92, adskiller sig væsentligt fra den angivne værdi af indkøbene inden for Fællesskabet)

- c) i situationer, som generelt udgør en større risiko for svig eller afgiftsunddragelse i den anden medlemsstat

eksempel: Potentielle selskaber efter "føniksmodellen" (som de selskaber, der i deres første aktivitetsår foretager et stort antal leveringer af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet til kunder i en anden medlemsstat); godtgørelse af moms til afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i landet (Rådets direktiv 79/1072/EØF), eller tildeling af momsregistreringsnumre til aktører, der er hjemmehørende i den anden medlemsstat

- d) i situationer, hvor der er konstateret et tilfælde af svig på en medlemsstats område, som kunne have forgreninger i den anden medlemsstat

eksempel: "Skuffeselskaber", som har foretaget transaktioner inden for Fællesskabet, eller afgiftspligtige personer, der er dømt for momssvig i handelen inden for Fællesskabet.

Men de eksisterende retlige rammer er helt klart ikke egnede i alle disse situationer. Der findes således ikke i dag nogen egentlig forpligtelse til automatisk eller uopfordret udveksling af oplysninger. Disse former for udveksling er kun fastlagt i princippet, men ingen typer af oplysninger er omfattet af obligatorisk udveksling i henhold til disse bestemmelser. Der er kun indgået ganske få bilaterale aftaler på dette grundlag. Det er derfor nødvendigt at fastsætte i Fællesskabets lovgivning, hvilke typer af oplysninger der skal kunne udveksles.

Forslaget omfatter således to typer af uopfordret udveksling: struktureret udveksling og automatisk udveksling. Forskellen mellem struktureret udveksling og automatisk udveksling består udelukkende i det forhold, at den myndighed, der er ansvarlig for fremsendelsen, ikke kan indsamle de oplysninger, der skal udveksles, med regelmæssige mellemrum. Det vil f. eks. være umuligt for en medlemsstat at foranstalte automatisk udveksling af en oplysning, som de afgiftspligtige personer i den pågældende medlemsstat ikke har pligt til at meddele.

I forslaget fastsættes endvidere en ramme, inden for hvilken medlemsstaterne kan etablere en sådan informationsudveksling, en ramme, som har den fordel, at den både er fleksibel og effektiv. I forslaget fastsættes det kun, i hvilken type situationer en sådan udveksling skal finde sted, men de nøjagtige typer af oplysninger, for hver enkelt af medlemsstaterne, om udvekslingen er automatisk eller struktureret, samt eventuelt regelmæssigheden af udvekslingen vil blive fastlagt inden for rammerne af den procedure, der er omhandlet i artikel 40, stk. 2. Systemets fleksibilitet ligger i, at

det inden for rammerne af denne procedure vil være muligt at indgå en aftale, i henhold til hvilken ti medlemsstater kan foretage automatisk udveksling af oplysninger, mens de fem andre kan gøre det struktureret.

Det er klart, at de beslutninger, der træffes inden for rammerne af udvalgsproceduren, på ingen måde vil kunne berøre de afgiftspligtige personers forpligtelser i henhold til artikel 22 i direktiv 77/388/EØF og bør altså omhandle oplysninger, som allerede er til rådighed hos skatteadministrationen.

4.3.2. *Hindringer for udveksling af personoplysninger (ny bestemmelse)*

Flere medlemsstater har problemer med at udveksle personoplysninger som følge af begrænsninger indeholdt i deres nationale lovgivning. De erklærer, at reglerne om databeskyttelse i betydelig grad begrænser de oplysninger, der kan udveksles. De hævder især, at gennemførelsen af direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁹ undertiden kan bremse udvekslingen af personoplysninger, selv i tilfælde af svig, og i endnu højere grad med hensyn til oplysninger om en stor risiko for, at der begås svig.

Medlemsstaterne bør således gøre brug af ovennævnte direktivs artikel 13, der foreskriver undtagelser fra de normale regler for beskyttelse af en medlemsstats finansielle interesser (herunder skatteanliggender). Det er grunden til, at artikel 37, stk. 4, foreskriver, at medlemsstaterne begrænser rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, artikel 10, artikel 11, stk. 1, og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF, på en sådan måde, at deres bestemmelser vedrørende beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personlige oplysninger ikke er til hinder for, at denne forordning kan fungere effektivt.

4.4. **Kapitel IV: Lagring af oplysninger og udveksling af særlige oplysninger vedrørende transaktioner inden for Fællesskabet**

4.4.1. *Artikel 25-29 (artikel 4 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Artikel 4 i forordning (EØF) nr. 281/92 er blevet fordelt på 5 artikler ud fra ønsket om klarhed. Denne artikel er uændret med hensyn til realiteten, bortset fra indføjelser af nøjagtige VIES-data angående det lokale kontor, der skal kontaktes for supplerende oplysninger om hver enkelt aktør, der optræder i databasen, og dette for at lette den direkte udveksling af oplysninger, uden at det er nødvendigt at gå via de nationale myndigheder (de centrale forbindelseskontorer) (se artikel 3).

4.4.2. *Artikel 30 (artikel 6 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Denne artikel er uændret, bortset fra en bestemmelse, som giver mulighed for at få gyldigheden af en bestemt persons momsregistreringsnummer bekræftet ad elektronisk vej.

---

⁹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

4.5. Kapitel V: Forbindelse med Kommissionen (artikel 31)

Artikel 31, stk. 1, svarer til artikel 11 i forordning (EØF) nr. 218/92 og fastsætter, at medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab evaluerer anvendelsen af denne forordning.

Artiklen indeholder dog en nærmere beskrivelse af de oplysninger, som medlemsstaterne er forpligtet til at indgive med henblik på denne evaluering.

Det er først og fremmest fastsat, at medlemsstaterne skal indgive alle statistiske oplysninger, der er nødvendige til denne evaluering, idet de nærmere bestemmelser for, hvilke data der skal meddeles, fastsættes inden for udvalgsproceduren.

Medlemsstaterne skal ligeledes indgive alle de oplysninger vedrørende de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller som det antages har været anvendt til at overtræde momslovgivningen, som har gjort det muligt at afsløre utilstrækkeligheder eller mangler ved de dispositive bestemmelser om administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning. Sådanne oplysninger vil kunne vise noget om, hvorvidt det nuværende administrative samarbejde er effektivt i kampen mod afgiftsunddragelse.

4.6. Kapitel VI: Udveksling af oplysninger med tredjelande (artikel 32, ny bestemmelse)

Den nuværende retlige ramme udgør ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger med tredjelande. Når momssvig er knyttet til import- og eksporttransaktioner, kan toldsamarbejdsinstrumenterne anvendes. Der findes dog en række smuthuller, f.eks. hvad angår svig i forbindelse med tjenesteydelser eller svig begået i Fællesskabet, men hvor bevismaterialet befinder sig i tredjelande.

Det er grunden til, at artikel 32, stk. 1, omhandler et retsgrundlag for meddelelse til alle medlemsstater af oplysninger, som stammer fra et tredjeland i henhold til en bilateral aftale.

Desuden kan de oplysninger, der indhentes ved anvendelse af denne forordning, i henhold til artikel 32, stk. 2, meddeles et tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har givet dem.

4.7. Kapitel VII: Betingelser for udveksling af oplysninger (artikel 33-39)

4.7.1. Artikel 33: Udveksling i elektronisk form (ny bestemmelse)

I henhold til bestemmelserne i denne artikel indgives alle oplysninger så vidt muligt i elektronisk form efter nærmere bestemmelser, som skal fastsættes inden for rammerne af udvalgsproceduren.

4.7.2. Artikel 34: Oversættelse (ny bestemmelse)

Alle anmodninger om bistand og bilag dertil indgives sammen med en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den bistanndsøgte myndigheds medlemsstat efter nærmere bestemmelser, som skal fastsættes inden for rammerne af udvalgsproceduren.

4.7.3. *Artikel 35: Udgifter i forbindelse med anvendelsen af denne forordning (artikel 13 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Stk. 2 er blevet tilføjet for at bringe forordningens artikel 35 på linje med artikel 18 i forslaget til ændring af direktiv 76/308/EØF¹⁰, som giver medlemsstaterne mulighed for at enes om en godtgørelse af de faktiske omkostninger i tilfælde, som frembyder særlige vanskeligheder, drejer sig om meget store beløb eller falder inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

4.7.4. *Artikel 36: Grænser for udveksling af oplysninger (artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 8 i direktiv 77/799/EØF)*

I henhold til denne artikel har den bistandssøgte myndighed ret til at nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger, når den administrative byrde er uforholdsmæssig tung, eller når den bistandssøgende myndighed ikke har opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder, eller når lovgivningen eller administrativ praksis i den medlemsstat, der er anmodet om at give oplysningerne, hverken giver sin skatteadministration beføjelse til at foretage disse undersøgelser eller indhente eller anvende disse oplysninger til eget brug, eller når denne oversendelse vil være i modstrid med den offentlige orden eller en handelspraksis.

I artikel 36, stk. 4, fastsættes som i artikel 14 i direktiv 76/308/EØF, at den bistandssøgte myndighed anmoder den bistandssøgende myndighed og Kommissionen om grundene til, at anmodningen om gensidig bistand ikke kan efterkommes.

4.7.5. *Artikel 37, stk. 1 og 2: Begrænsninger i oplysningernes anvendelse (artikel 9, stk. 1 og 2, i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 7, stk. 1 og 3, i direktiv 77/799/EØF)*

I henhold til artikel 7 i direktiv 77/799/EØF kan oplysningerne fra en bistandssøgt medlemsstat i intet tilfælde anvendes til andet end administrative og skattemæssige formål. I praksis fortolkes denne artikel ikke på samme måde af alle medlemsstater. Ifølge visse medlemsstater er det nødvendigt at indhente en eksplicit tilladelse fra den bistandssøgte medlemsstat, når disse oplysninger anvendes offentligt i en strafferetlig procedure. Ifølge andre medlemsstater er det tilstrækkeligt, at der foreligger en stiltiende tilladelse.

I artikel 37 fastslås det, at oplysninger, der er indgivet under en eller anden form i henhold til denne forordning, er fortrolige. Sådanne oplysninger kan dog under alle omstændigheder anvendes i forbindelse med retlige eller administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af manglende overholdelse af skattelovgivningen.

Disse oplysninger kan desuden anvendes til ansættelse af andre skatter, told og afgifter, som er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976. Denne bestemmelse svarer til henstillingen fra gruppen på højt plan vedrørende "overensstemmelse mellem skatte- og toldpolitikken" om at undersøge muligheden for at etablere en informationsudveksling mellem told- og skatteadministrationerne. Denne bestemmelse sikrer et retsgrundlag for en sådan udveksling af oplysninger om moms. Den sikrer også et retsgrundlag for en sådan udveksling mellem de

---

¹⁰ KOM(1998) 364 endelig udg. og KOM(1999) 183 endelig udg.

kompetente momsadministrationer og en anden skatteadministration i en medlemsstat.

4.7.6. *Artikel 37, stk. 3: Nødvendigheden af at opnå den bistandssøgte myndigheds samtykke til videregivelse af oplysningerne til en medlemsstat (artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 7, stk. 4, i direktiv 77/799/EØF)*

I artikel 9, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 7, stk. 4, i direktiv 77/799/EØF er fastsat en procedure, i henhold til hvilken det er nødvendigt at indhente samtykke fra den medlemsstat, som giver oplysningerne, således at disse kan stilles til rådighed for en anden medlemsstat. Disse procedure kan forhindre eller forsinke oversendelsen af oplysninger til de medlemsstater, som har brug for dem.

I artikel 37, stk. 3, kræves et sådant samtykke ikke længere. Når den bistandssøgende myndighed finder, at de oplysninger, den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en tredje medlemsstats kompetente myndigheder, kan den videresende oplysningerne til denne.

4.7.7. *Artikel 37, stk. 4: Hindringer for udveksling af personoplysninger (ny bestemmelse)*

Se punkt 4.3.2.

4.7.8. *Forudgående underretning af den berørte person i forbindelse med al udveksling af oplysninger*

I henhold til gældende lov i visse medlemsstater skal den person, der berøres af udvekslingen af oplysninger, have meddelelse herom. Det er klart, at en sådan meddelelse svækker effektiviteten af kontrollen i tilfælde af svig. Det forhold, at visse medlemsstater systematisk underretter den afgiftspligtige person om en eventuel anmodning om oplysninger, bevirker, at andre medlemsstater tøver med at gøre brug af ordningerne om gensidig bistand i tilfælde af mistanke om svig.

Ifølge artikel 8 i forordning (EØF) nr. 218/92 kan den berørte person underrettes om udvekslingen af oplysninger. Sådanne bestemmelser udgør en hindring for et effektivt samarbejde mellem skatteadministrationerne, for så vidt som de hæmmer den bistandssøgende administration i dens bestræbelser for at bekæmpe svig. Det bør understreges, at dette forslag ikke længere indeholder denne mulighed, men fastslår, at den bistandssøgte myndighed skal arbejde, som hvis den handlede for egen regning eller på anmodning af en anden myndighed i sit hjemland. Kommissionen finder, at da udvekslingen af oplysninger mellem de nationale skatte- og afgiftsmyndigheder ikke er forbundet med underretning af den afgiftspligtige person, bør det heller ikke være tilfældet i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder.

4.7.9. *Artikel 38: Bevismateriale (ny bestemmelse)*

I artikel 38 klarlægges det, at erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er opnået af repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed, kan anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser hos den bistandssøgende myndighed på samme måde som de tilsvarende nationale dokumenter.

4.7.10. *Artikel 39 (artikel 12, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Denne artikel svarer fuldstændigt til artikel 12, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 218/92.

4.8. Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

4.8.1. *Artikel 40 og 41: Hørings- og udvalgsprocedure (artikel 10 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning er de generelle foranstaltninger, som har til formål at gennemføre de vigtigste elementer i grundakten. Det er derfor nødvendigt at gøre brug af den forskriftsprocedure, der er omhandlet i artikel 5 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (1999/468/EF).

4.8.2. *Artikel 42: Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet (artikel 14 i forordning (EØF) nr. 218/92)*

Hypigheden af Kommissionens rapport til Europa-Parlamentet og Rådet ændres fra hvert andet til hvert tredje år.

4.8.3. *Artikel 43: Anvendelse af videregående bestemmelser for gensidig bistand (artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 218/92 og artikel 11 i direktiv 77/799/EØF)*

Stk. 1 i denne artikel svarer til artikel 11 i direktiv 77/799/EØF og stk. 2 til artikel 9, stk. 3. Teksten er ændret ganske lidt.

4.8.4. *Artikel 44: Ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92*

Forordning (EØF) nr. 218/92 ophæves og henvisninger til den ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

5. FORKLARENDE BEMÆRKNINGER TIL DIREKTIVFORSLAGET

Da det er nødvendigt at erstatte hele forordning (EØF) nr. 218/92 samt direktiv 77/799/EØF hvad angår moms, er moms for fremtiden udelukket fra direktivets anvendelsesområde. Til gengæld udvides dette til også at omfatte visse afgifter på forsikringspræmier for at tage hensyn til det behov, som medlemsstaterne har givet udtryk for inden for rammerne af forhandlingerne i Rådet om forslaget om ændring af direktiv 76/308/EØF¹¹.

6. KONKLUSION

Dette forslag tilsigter således at styrke samarbejdet mellem skatte- og afgiftsadministrationerne ved at give dem en effektiv retlig ramme, således at de har mulighed for at bekæmpe svindlerne på lige fod.

---

¹¹ KOM(1998) 364 endelig udg. og KOM(1999) 183 endelig udg.

Formålet med dette forslag er således ikke at ændre de afgiftspligtige personers forpligtelser og heller ikke at ændre reglerne vedrørende anvendelsen af momslovgivningen, men blot at tilpasse det administrative samarbejde til udfordringerne på det indre marked. Kommissionen fremsætter derfor forslaget i henhold til traktatens artikel 95.

Ved at vælge traktatens artikel 95 som retsgrundlag følger Kommissionen desuden sit forslag til forordning (EØF) nr. 218/92 af 19. juni 1990 (KOM(90) 183), hvor den allerede foreslog EF-traktatens artikel 100 A (nuværende artikel 95) som et passende retsgrundlag.

Traktatens artikel 95 er retsgrundlaget for vedtagelse af "foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion." I henhold til stk. 2 i artikel 95 finder stk. 1 ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, idet retsgrundlaget for harmonisering af lovgivningerne vedrørende indirekte skatter er artikel 93.

Men ifølge Kommissionens opfattelse kan undtagelsen i stk. 2 kun udelukke anvendelse af den generelle regel i stk. 1 i artikel 95 i de tilfælde, hvor de fiskale bestemmelser udgør hovedmålet for den foreslåede foranstaltning. Det kunne for eksempel være tilfældet, hvis den foreslåede retsakt vedrørte afgiftspligtige personers forpligtelser eller reglerne angående anvendelsesområdet for afgiften, men ikke i det foreliggende tilfælde, hvor forordningen kun skal bygge bro mellem skatteadministrationerne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Svig og skatteunddragelse på tværs af grænserne mellem medlemsstaterne fører til budgettab og forvridninger af princippet om skattemæssig retfærdighed og kan bevirke fordrejninger i kapitalbevægelserne og konkurrencevilkårene. Det berører således det indre markeds funktion.
- (2) Bekæmpelsen af svig med hensyn til merværdiafgift (moms) kræver et nært samarbejde mellem de administrative myndigheder, som i hver medlemsstat har til opgave at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat på området.
- (3) Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler for, hvordan medlemsstaternes administrative myndigheder skal yde hinanden gensidig bistand og samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af moms.
- (4) Med Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 af 27. januar 1992 om administrativt samarbejde inden for området indirekte skatter (moms)⁵ blev der etableret et nært samarbejde på området mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og mellem disse og Kommissionen.

---

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT C

⁵ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

- (5) Nævnte forordning supplerer bestemmelserne i Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter⁶, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- (6) Disse to retsakter har vist sig at være effektive, men de er ikke tilstrækkelige til at imødegå de nye behov på området administrativt samarbejde, der er opstået ved den stadig tættere integration af økonomierne inden for det indre marked.
- (7) Det har også vist sig, at to forskellige samarbejdsredskaber vedrørende moms kan være en hæmsko for et effektivt samarbejde mellem skatteadministrationerne.
- (8) Det har endvidere vist sig nødvendigt at fastlægge klare og bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne, da rammerne for alle berørte parters rettigheder og forpligtelser ikke har været tilstrækkelig faste.
- (9) Der er også alt for få tilfælde af direkte kontakt mellem de lokale kontorer eller mellem de nationale kontorer, som arbejder med bekæmpelse af svig, da hovedreglen er, at al kommunikation foregår via de centrale forbindelseskontorer. Dette er både en kilde til begrænset effektivitet, dårlig udnyttelse af det administrative samarbejde og for lange frister. Kontakten mellem tjenesterne bør derfor være mere direkte for at samarbejdet kan blive hurtigere og mere effektivt.
- (10) Samarbejdet er heller ikke tilstrækkeligt intensivt, idet udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne, bortset fra VIES-systemet, kun i ringe grad er automatisk eller spontan. Informationsudvekslingen mellem administrationerne og mellem disse og Kommissionen bør være hurtigere og mere intensiv, således at svig kan bekæmpes mere effektivt.
- (11) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EØF) nr. 218/92, og bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF angående merværdiafgift bør indarbejdes i forordningen. For at skabe klarhed på området bør nævnte forordning nyaffattes.
- (12) Hverken forordning (EØF) nr. 218/92 eller direktiv 77/799/EØF havde til formål at harmonisere skattebestemmelserne, men sigtede mod at sikre det indre markeds funktion ved at lette det administrative samarbejde mellem de nationale administrationer inden for området indirekte beskatning. Formålet med nærværende forordning er det samme.
- (13) Denne forordning bør ikke berøre andre fællesskabsforanstaltninger med henblik på bekæmpelse af momssvig.
- (14) Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷, begrænses for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

---

⁶ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

⁷ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (15) Da de nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸, bør disse foranstaltninger vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (16) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes de vilkår, hvorunder de administrative myndigheder, der i medlemsstaterne er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen, skal samarbejde med de administrative myndigheder i de øvrige medlemsstater og med Kommissionen for at sikre håndhævelsen af denne lovgivning.

Med henblik herpå fastsættes der regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger indbyrdes og med Kommissionen med henblik på en korrekt momsansættelse.

Der fastsættes også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af visse oplysninger, navnlig hvad angår momsoplysninger i forbindelse med samhandelen inden for Fællesskabet.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af reglerne for gensidigt samarbejde på det strafferetlige område.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kompetent myndighed", den myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 3, stk. 1,
- 2) "bistandssøgende myndighed", en medlemsstats centrale forbindelseskantor eller enhver kompetent embedsmand i den pågældende medlemsstat, som fremsætter en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne

---

⁸ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 3) "bistandssøgte myndighed", en medlemsstats centrale forbindelseskantor eller enhver embedsmand i den pågældende medlemsstat, som modtager en anmodning om bistand på den kompetente myndigheds vegne
- 4) "territorial forvaltning", enhver administrativ enhed, som har kompetence til at kontrollere, om momslovgivningen anvendes korrekt inden for et bestemt område
- 5) "struktureret udveksling af oplysninger", det centrale forbindelseskantors eller enhver kompetent embedsmands indsamling og systematiske meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, efterhånden som de pågældende oplysninger foreligger
- 6) "automatisk udveksling af oplysninger", det centrale forbindelseskantors eller enhver kompetent embedsmands indsamling og systematiske meddelelse til en anden medlemsstat med forudfastsat regelmæssighed, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd
- 7) "person":
  - a) en fysisk person
  - b) en juridisk person
  - c) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling
- 8) "give adgang", give tilladelse til adgang til den relevante elektroniske database samt til levering af data ad elektronisk vej
- 9) "ad elektronisk vej", ved hjælp af edb-udstyr (herunder digital kompression) og lagring af data og ved anvendelse af kabel, radio eller optiske eller andre elektroniske midler
- 10) "momsregistreringsnummer", det nummer, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra c), d) og e), som affattet ved artikel 28 h, i Rådets direktiv 77/388/EØF⁹
- 11) "transaktioner inden for Fællesskabet", levering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet
- 12) "levering af varer inden for Fællesskabet", en levering af varer, der skal anføres i den oversigt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, litra b), som affattet ved artikel 28 h, i direktiv 77/388/EØF
- 13) "levering af tjenesteydelser inden for Fællesskabet", levering af tjenesteydelser, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 9, stk. 2, litra e)^{*}, eller i artikel 28 b, litra C, D, E og F, i direktiv 77/388/EØF

---

⁹ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

^{*} [Hvis forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for visse tjenesteydelser, der leveres ad elektronisk vej (KOM(2000) 349 endelig af 7.6.2000) vedtages, vil den nye litra f), i artikel 9, stk. 2, i sjette direktiv blive indføjet i henvisningen.]

- 14) "erhvervelse af varer inden for Fællesskabet", erhvervelse af retten til som ejer at råde over løsøre som omhandlet i artikel 28 a, stk. 3, i direktiv 77/388/EØF
- 15) "administrativ undersøgelse", alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af repræsentanter for de kompetente myndigheder i forbindelse med udførelsen af deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af momslovgivningen.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilken kompetent myndighed der som den eneste er udpeget til at fungere som den myndighed, i hvis navn bestemmelserne i denne forordning anvendes, hvad enten det sker direkte eller efter bemyndigelse fra det centrale forbindelseskantor, der er omhandlet i stk. 2, eller til de embedsmænd, der er omhandlet i stk. 3.
2. Hver kompetent myndighed udpeger et centralt forbindelseskantor som særlig ansvarligt, efter bemyndigelse, for kontakterne til de øvrige medlemsstater med henblik på det administrative samarbejde. Den underretter Kommissionen og de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater herom.
3. Hver kompetent myndighed bestemmer, hvilke kompetente embedsmænd der ved bemyndigelse er beføjet til at fremsætte anmodninger om bistand i henhold til denne forordning eller til at besvare sådanne anmodninger. Der udpeges mindst én embedsmand hertil for hver territorial forvaltning. Det centrale kontor har til opgave at ajourføre listen over disse embedsmænd og gøre den tilgængelig for de centrale forbindelseskontorer i de andre medlemsstater.
4. Bestemmelserne i denne forordning er ikke til hinder for, at andre embedsmænd fra de forskellige medlemsstater, som har til opgave at anvende momslovgivningen, end dem, der er omhandlet i stk. 3, kontakter hinanden direkte, udveksler oplysninger og samarbejder på de betingelser, der er fastsat ved denne forordning.
5. Når en embedsmand, som har til opgave at anvende momslovgivningen, kontaktes direkte af en anden embedsmand fra en anden medlemsstat i henhold til stk. 4, og denne anmodning om bistand kræver en handling uden for den pågældendes territoriale område, skal han videresende denne anmodning til det centrale forbindelseskantor. Den i artikel 10 fastsatte frist løber i så fald først fra datoen for det centrale forbindelseskantors modtagelse af anmodningen.
6. Kommissionen offentliggør listen over kompetente myndigheder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og ajourfører den.

Artikel 4

Den ved denne forordning fastsatte bistandspligt omfatter ikke meddelelse af oplysninger eller dokumenter indhentet af de i artikel 1 omhandlede myndigheder, når de handler med tilladelse fra eller efter anmodning fra en retslig myndighed. Ved anmodning om bistand skal sådanne oplysninger eller dokumenter dog meddeles, hvis den retslige myndighed, som skal høres i den forbindelse, giver sit samtykke hertil.

De således indhentede oplysninger vedrørende anvendelsen af momslovgivningen eller i det mindste de væsentligste elementer i sagen, som gør det muligt at bringe en svingagtig praksis til ophør, skal under alle omstændigheder meddeles inden for rammerne af det administrative samarbejde, der er fastsat ved denne forordning. En sådan meddelelse skal på forhånd være tilladt af den retslige myndighed, hvis en sådan tilladelse er nødvendig i henhold til national ret.

Kapitel II

Samarbejde efter anmodning

AFDELING 1

ANMODNING OM OPLYSNINGER

Artikel 5

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 1 omhandlede oplysninger, herunder også oplysninger vedrørende et eller flere konkrete tilfælde.
2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede meddelelse lader den kompetente myndighed i den bistandssøgte medlemsstat om nødvendigt foretage den nødvendige undersøgelse for at indhente disse oplysninger.
3. For at fremskaffe de ønskede oplysninger forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.

Artikel 6

Anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 5 indgives ved hjælp af en standardformular, som vedtages efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 7

1. På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de oplysninger, den råder over, eller fremskaffer, i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter.
2. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

AFDELING 2

ANMODNING OM ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER

Artikel 8

På anmodning af den bistandssøgende myndighed foretager den bistandssøgte myndighed eller lader den bistandssøgte myndighed foretage de nødvendige administrative undersøgelser vedrørende:

- 1) transaktioner, som er eller forekommer den bistandssøgende myndighed at være i strid med momslovgivningen, og for hvilke beskatningen skal finde sted på den medlemsstats område, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende
- 2) transaktioner, som kan give bevismateriale for en overtrædelse af momslovgivningen på den medlemsstats område, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende

Artikel 9

1. Med henblik på at foretage de administrative undersøgelser forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.
2. Den bistandssøgte myndighed meddeler den bistandssøgende myndighed resultaterne af de administrative undersøgelser.

AFDELING 3

FRIST FOR MEDDELELSE AF OPLYSNINGER

Artikel 10

Den bistandssøgte myndighed foretager den i artikel 5, 7 og 9 omhandlede meddelelse hurtigst muligt og senest tre måneder efter at have modtaget anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til en måned.

Artikel 11

For særlige tilfælde kategorier kan der efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure fastsættes en anden frist end den, der er fastsat i artikel 10.

Artikel 12

Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden, for den fastsatte frist, underretter den omgående den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og angiver, hvornår den vil være i stand til at besvare anmodningen.

AFDELING 4

TILSTEDEVÆRELSE I ADMINISTRATIVE KONTORER OG DELTAGELSE I ADMINISTRATIVE UNDERSØGELSER

Artikel 13

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, udøver deres virksomhed, indhente sådanne oplysninger vedrørende anvendelsen af momslovgivningen, som den bistandssøgende myndighed har brug for, og som er indeholdt i den dokumentation, hvortil de ansatte i de nævnte kontorer har adgang. De pågældende embedsmænd kan tage genpart af denne dokumentation.
2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under de administrative undersøgelser. Embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed leder under hele forløbet de administrative undersøgelser. Embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed må ikke på eget initiativ gøre brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed. De har imidlertid adgang til samme lokaler og dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved deres mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med den igangværende administrative undersøgelse.
3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat i medfør af stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt med angivelse af deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Artikel 14

Såfremt visse handlinger ifølge de nationale strafferetsplejeregler kun må udføres af embedsmænd, der er særligt udpeget hertil efter den nationale lovgivning, deltager embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed ikke i disse handlinger.

De må under ingen omstændigheder deltage i ransagninger eller den formelle afhøring af personer inden for straffelovens rammer. De har dog adgang til de således indhentede oplysninger på betingelserne i artikel 4.

AFDELING 5

SAMTIDIG KONTROL

Artikel 15

Medlemsstaterne foretager på hver sit område og uafhængigt samtidig kontrol af situationen for en eller flere afgiftspligtige personer, som er af fælles eller supplerende interesse.

De gør brug af samtidig kontrol med henblik på at udveksle de således indhentede oplysninger, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end kontrol udført af en enkelt medlemsstat.

Artikel 16

1. Hver medlemsstats kompetente myndighed udpeger uafhængigt, hvilke afgiftspligtige personer den har til hensigt at indstille til en samtidig kontrol. Den underretter de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater om hvilke sagsakter, den har valgt med henblik på samtidig fiskal kontrol. Den begrundet sit valg, så vidt det er muligt, ved at tilvejebringe de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver under alle omstændigheder de forældelsesregler, der gælder for de sagsakter, der er foreslået til en samtidig kontrol.
2. Hver medlemsstat beslutter derefter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den kompetente myndighed, over for hvem der er foreslået en samtidig kontrol, bekræfter over for den tilsvarende myndighed, at den accepterer eller nægter at foretage denne kontrol.
3. De kompetente myndigheder udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

AFDELING 6

ANMODNING OM MEDDELELSE

Artikel 17

På anmodning af den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, hvor den er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser fra de administrative myndigheder vedrørende anvendelsen af momslovgivningen i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 18

Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.

Artikel 19

Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller retsakten er blevet sendt til modtageren.

Kapitel III

Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Artikel 20

Uanset bestemmelserne i kapitel IV foretager den kompetente myndighed i hver medlemsstat en struktureret eller automatisk udveksling af de i artikel 1 omhandlede oplysninger, med den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat, som berøres heraf, i følgende situationer:

- 1) hvor afgiftsfastsættelsen skønnes at finde sted i bestemmelsesmedlemsstaten, og kontrolsystemets effektivitet beror på de oplysninger, oprindelsesmedlemsstaten giver
- 2) hvor der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen i den anden medlemsstat
- 3) hvor der er risiko for svig eller afgiftsunddragelse i den anden medlemsstat
- 4) hvor der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen på en medlemsstats område, som kunne have forgreninger i den anden medlemsstat.

Artikel 21

Efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure fastsættes:

- 1) nøjagtigt, hvilke kategorier af oplysninger der er tale om
- 2) for hver medlemsstat, om udvekslingen foregår struktureret eller automatisk, samt i sidstnævnte tilfælde hvor hyppigt den foregår
- 3) de nærmere bestemmelser for udvekslingen af disse oplysninger

Artikel 22

Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan altid uden forudgående anmodning og uopfordret meddele hinanden de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som de har kendskab til.

Artikel 23

Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger med henblik på den i dette kapitel omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 24

Iværksættelsen af bestemmelserne i dette kapitel kan ikke forpligte en medlemsstat til at pålægge momspligtige personer nye forpligtelser med henblik på at indsamle oplysninger.

Kapitel IV

Lagring og udveksling af særlige oplysninger vedrørende samhandelen inden for Fællesskabet

Artikel 25

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal have en elektronisk database, i hvilken de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med artikel 22, stk. 6, litra b) som affattet ved artikel 28 h, i direktiv 77/388/EØF, lagres og behandles.

For at disse oplysninger kan anvendes i de procedurer, der er fastlagt ved denne forordning, skal oplysningerne opbevares i mindst fem år regnet fra udgangen af det kalenderår, hvor der skal gives adgang til oplysningerne.

2. Medlemsstaterne skal sikre, at databasen ajourføres, er komplet og indeholder korrekte oplysninger.

Kriterier for, hvilke ændringer der ikke er betydningsfulde, væsentlige eller nyttige, og som derfor ikke behøver at blive foretaget, fastlægges efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 26

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 25, modtager en medlemsstats kompetente myndighed straks og automatisk fra hver af de andre medlemsstater følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

- 1) de momsregistreringsnumre, som er udstedt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne
- 2) den samlede værdi af alle leveringer af varer inden for Fællesskabet til personer, der har fået tildelt disse numre, fra alle virksomheder, der er momsregistreret i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed.

De i stk. 1, nr. 2), omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

Artikel 27

På grundlag af de oplysninger, der er lagret i overensstemmelse med artikel 25, modtager en medlemsstats kompetente myndighed, når den finder det nødvendigt for at kontrollere erhvervelser inden for Fællesskabet af varer og tjenesteydelser og udelukkende med henblik på at bekæmpe skattesvig, straks og automatisk følgende oplysninger, også gennem direkte adgang ad elektronisk vej:

- 1) momsregistreringsnummeret for alle personer, der har foretaget de i artikel 26, nr. 2), nævnte leveringer
- 2) den samlede værdi af sådanne leveringer fra hver af disse personer til hver af de berørte personer, der har fået tildelt det i artikel 26, nr. 1), omhandlede momsregistreringsnummer
- 3) fuldstændig angivelse af navn og adresse på den territoriale forvaltning, der er kompetent til at give alle supplerende oplysninger angående hver af disse personer.

De i stk. 1, nr. 2), omhandlede værdier skal angives i valutaen i den medlemsstat, der stiller oplysningerne til rådighed, og skal vedrøre kvartaler.

Artikel 28

1. Når en medlemsstats kompetente myndighed er forpligtet til at give adgang til oplysninger i henhold til artikel 25, 26 og 27, skal det for så vidt angår de i artikel 26 og 27 nævnte oplysninger ske hurtigst muligt og senest inden for en periode på tre måneder fra udgangen af det kvartal, oplysningerne vedrører.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 skal der, dersom der tilføjes oplysninger i databasen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 25, gives adgang til disse oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter det kvartal, hvor de supplerende oplysninger er indsamlet.
3. De betingelser, på hvilke de korrigerede oplysninger stilles til rådighed, fastlægges efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 29

Når medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på anvendelsen af artikel 25-28 registrerer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 37.

Artikel 30

1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat skal have en elektronisk database med et register over personer, der har fået tildelt et momsregistreringsnummer i den pågældende medlemsstat.

2. På grundlag af de i overensstemmelse med artikel 25 lagrede data kan den kompetente myndighed i en medlemsstat på ethvert tidspunkt enten direkte opnå eller få overført bekræftelse på gyldigheden af det momsregistreringsnummer, hvorunder en person har leveret eller modtaget varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet.

Efter særlig anmodning meddeler den bistandssøgte myndighed ligeledes datoen for momsregistreringsnummerets tildeling og eventuelt dets ophørstidspunkt.

3. Når der anmodes om det, meddeler den kompetente myndighed også straks navn og adresse på den person, som har fået nummeret tildelt, forudsat at den bistandssøgende myndighed ikke lagrer disse oplysninger med henblik på eventuelt at bruge dem på et senere tidspunkt.
4. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, har mulighed for at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person.

Der gives tilladelse til at overføre bekræftelsen ad elektronisk vej på betingelser, der fastsættes efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

5. Når medlemsstaternes kompetente myndighed i forbindelse med anvendelsen af stk. 1-4 registrerer oplysninger i elektroniske databaser og udveksler sådanne oplysninger ad elektronisk vej, skal de træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af artikel 37.

Kapitel V

Forbindelse med Kommissionen

Artikel 31

1. Medlemsstaterne og Kommissionen undersøger og vurderer, hvordan den ordning vedrørende administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning, fungerer. Kommissionen samler medlemsstaternes erfaringer med henblik på at forbedre denne bestemmelsers funktion.
2. Medlemsstaterne sender Kommissionen alle oplysninger vedrørende deres anvendelse af denne forordning, herunder de nødvendige statistiske oplysninger med henblik på vurderingen af denne anvendelse.

Disse statistiske oplysninger fastlægges efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger, der vedrører metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde momslovgivningen, og som har gjort det muligt at afsløre utilstrækkeligheder eller mangler ved de bestemmelser om administrativt samarbejde, der er fastsat ved denne forordning.
4. Med henblik på en evaluering af, om de gældende bestemmelser om administrativt samarbejde er effektive i forbindelse med bekæmpelse af svig og afgiftsunddragelse,

kan medlemsstaterne meddele Kommissionen alle andre oplysninger som omhandlet i artikel 1.

5. Kommissionen meddeler de i stk. 2, 3 og 4 omhandlede oplysninger til de andre berørte medlemsstater.

Kapitel VI

Forbindelser med tredjelande

Artikel 32

1. Når et tredjeland sender oplysninger til den kompetente myndighed i en medlemsstat, er denne myndighed forpligtet til at sende dem til de kompetente myndigheder i medlemsstater, som må formodes at være interesseret i disse oplysninger, og under alle omstændigheder til dem, der anmoder herom.

Oplysningerne bør ligeledes meddeles Kommissionen, hver gang de er af interesse på fællesskabsniveau.

2. Forudsat at det pågældende tredjeland juridisk har påtaget sig en retlig forpligtelse sig til at yde den nødvendige bistand til at indsamle alt bevismateriale for uregelmæssigheder i forbindelse med transaktioner, som synes at være i strid med momslovgivningen, kan de oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, meddeles det pågældende land med samtykke fra de kompetente myndigheder, som har leveret dem, og under overholdelse af deres interne bestemmelser vedrørende overførsel af personoplysninger til tredjelande.

Kapitel VII

Betingelser for udveksling af oplysninger

Artikel 33

Meddelelser, som foretages i henhold til denne forordning, afgives så vidt muligt ad elektronisk vej efter nærmere bestemmelser, der vedtages efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 34

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, ledsages af en oversættelse til det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor den bistanðssøgte myndighed er hjemmehørende efter nærmere bestemmelser, der vedtages efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Den bistanðssøgte myndighed har ret til at give afkald på at få tilsendt en sådan oversættelse.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne afstår fra alle krav om godtgørelse af udgifter, der påløber i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, undtagen eventuelt udgifter til vederlag til eksperter.
2. Når den gensidige bistand frembyder særlige vanskeligheder, i form af meget store udgifter eller udgifter, der falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de bistandssøgende og de bistandssøgte myndigheder aftale særlige godtgørelsesregler for det pågældende tilfælde.
3. Nærmere bestemmelser for anvendelsen af stk. 2 fastsættes efter den artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 36

1. Den bistandssøgte myndighed i en medlemsstat skal give den bistandssøgende myndighed i en anden medlemsstat de oplysninger, der er nævnt i artikel 1, på betingelse af, at:
  - a) antallet og arten af anmodninger af oplysninger fra den bistandssøgende myndighed inden for en vis periode ikke udgør en uforholdsmæssig tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed
  - b) denne bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den alt efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.
2. Ved denne forordning indføres der ikke forpligtelse til at foretage efterforskning eller til at sende oplysninger, når lovgivningen eller administrativ praksis i den medlemsstat, som skulle levere oplysningerne, hverken tillader den kompetente myndighed at foretage en sådan efterforskning eller at indsamle eller anvende disse oplysninger til den pågældende medlemsstats eget brug.
3. Videregivelse af oplysninger kan nægtes i de tilfælde, hvor det vil føre til offentliggørelse af en kommerciel, industriel eller erhvervsmæssig hemmelighed eller en handelspraksis eller en oplysning, hvis offentliggørelse strider imod offentlig orden.
4. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes. Dette begrundede afslag meddeles ligeledes Kommissionen.
5. Nærmere bestemmelser vedrørende fastsættelsen af et mindstebeløb for moms, som kan give anledning til en anmodning om bistand, vedtages efter den i artikel 40, stk. 2, nævnte procedure.

Artikel 37

1. Oplysninger, der under en eller anden form videregives i medfør af denne forordning, er fortrolige. De er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der modtager dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser for Fællesskabets instanser.

Navnlig må sådanne oplysninger kun stilles til rådighed for personer, der er direkte beskæftiget med opgørelse af afgiftsgrundlaget, opkrævning eller administrativ kontrol af skatter og afgifter for at sikre afgiftsfastsættelse, eller til personer, der arbejder for Fællesskabet, og hvis arbejdsopgaver kræver, at de har adgang til oplysningerne.

De kan anvendes i forbindelse med sådanne retslige eller administrative procedurer, som kan medføre anvendelse af sanktioner, og som indledes på grund af overtrædelse af skattelovgivningen, samt ved ansættelse af andre skatter, told og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i Rådets direktiv 76/308/EØF¹⁰.

2. Uanset stk. 1 skal de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, tillade, at de benyttes til andre formål i den bistandssøgende medlemsstat, såfremt oplysningerne i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning kunne benyttes til de samme formål i den bistandssøgte medlemsstat.
3. Når den bistandssøgende myndighed finder, at oplysninger, den har modtaget fra den bistandssøgte myndighed, kan være til nytte for en kompetent myndighed i en tredje medlemsstat, kan den videregive dem til denne.
4. Medlemsstaterne begrænser rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, artikel 10, artikel 11, stk. 1 og artikel 12 og 21 i direktiv 95/46/EF i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er nævnt i artikel 13, litra e), i nævnte direktiv.

Artikel 38

Erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er indhentet af repræsentanter for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed i tilfælde af bistand i henhold til denne forordning, kan påberåbes som bevismateriale af de kompetente instanser i den bistandssøgende medlemsstat på samme måde som tilsvarende dokumenter, der er fremsendt af en anden myndighed i den bistandssøgende myndigheds hjemland.

Artikel 39

1. Med henblik på anvendelse af denne forordning tager medlemsstaterne de nødvendige skridt til at:
  - a) sikre en effektiv indenlandsk koordination mellem de i artikel 3 omhandlede kompetente myndigheder

---

¹⁰ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

- b) etablere et direkte samarbejde mellem de myndigheder, der har særlige beføjelser med henblik på denne koordination
  - c) sikre, at den ved denne forordning fastsatte informationsudveksling fungerer efter hensigten.
2. Kommissionen meddeler hurtigst muligt den kompetente myndighed i hver medlemsstat de oplysninger, den modtager og kan videregive.

Kapitel VIII

Almindelige og afsluttende bestemmelser

Artikel 40

1. Kommissionen bistås af det stående udvalg vedrørende administrativt samarbejde, i det følgende benævnt "udvalget", bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand. Udvalget fastsætter sin egen forretningsorden.
2. Nå der henvises til dette stykke, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af bestemmelserne i artikel 7 og 8 i nævnte afgørelse.
3. Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede periode fastsættes til tre måneder.

Artikel 41

Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som fremføres af dets formand enten på dennes initiativ eller på anmodning af repræsentanten for en medlemsstat.

Artikel 42

1. Hvert tredje år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om betingelserne for anvendelsen af denne forordning.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 43

1. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke på opfyldelsen af videregående forpligtelser med hensyn til gensidig bistand på grundlag af andre retsakter, herunder også eventuelle bilaterale og multilaterale aftaler.

2. Når de kompetente myndigheder træffer aftale om bilaterale spørgsmål, som omfattes af denne forordning, bortset fra afgørelser i særlige tilfælde, underretter de snarest muligt Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

Artikel 44

Forordning (EØF) nr. 218/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning læses som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 45

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Forslag til

RÅDETS OG EUROPA-PARLAMENTETS DIREKTIV

om ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bekæmpelsen af momssvig kræver en styrkelse af samarbejdet mellem skatte- og afgiftsadministrationerne inden for Fællesskabet og mellem disse og Kommissionen i overensstemmelse med fælles principper.
- (2) Rådets forordning (EØF) nr. 218/92⁵, som hvad angår moms supplerede det samarbejde, der er fastlagt ved Rådets direktiv 77/799/EØF⁶, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, er i den forbindelse blevet afløst af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ....../2001 af ..... 2001 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift⁷. I forordningen samles alle bestemmelser vedrørende det administrative samarbejde angående moms, med undtagelse af den gensidige bistand, der er fastsat ved Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger⁸, senest ændret ved direktiv 2001/.../EF⁹.

---

¹ EFT C

² EFT C

³ EFT C

⁴ EFT C

⁵ EFT L 24 af 1.2.1992, s. 1.

⁶ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15.

⁷ EFT L

⁸ EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.

⁹ EFT L

- (3) Anvendelsesområdet for den gensidige bistand, der er fastsat ved direktiv 77/799/EØF, bør udvides til også at omfatte de afgifter på forsikringspræmier, der er omhandlet i direktiv 76/308/EØF, for bedre at beskytte medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet.
- (4) Direktiv 77/799/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/799/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Titlen affattes således:

"Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier".

- 2) Artikel 1, stk. 1, første led, affattes således:

"de afgifter på forsikringspræmier, der er nævnt i artikel 3, fjerde led, i Rådets direktiv 76/308/EØF*"

* EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18."

Artikel 2

Henvisninger til direktiv 77/799/EØF læses for så vidt angår merværdiafgift som henvisninger til forordning (EF) nr. .../2001 [om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift].

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

Når først forslaget til forordning er vedtaget, vil det ikke have nogen negative virkninger for Fællesskabets egne midler. Tværtimod sigter denne forordning mod at øge momsindtægterne, da den er udformet til at styrke den gensidige bistand mellem medlemsstaternes fiskale administrationer. Der vil således være tale om positive virkninger for Fællesskabets budget, selv om det ikke er muligt at sætte tal på dem.